

Tuto neděli jsme se rozloučili se sborem v Českém Těšíně. V sobotu jsme prožili slavnostní odpoledne se staršími a jejich manželkami v Malenovicích. Krátce před tím jsme se objali s pastory evangelikálních církví, které považuji za své přátele a s nimiž jsem trávil mnoho společného času. .

Rád bych vyjádřil, že se považuji za šťastného člověka. Společně s Jankou jsme se stali příjemci mnohé vyjádřené lásky a vděčnosti od staršovstva i od členů sboru. Uvědomil jsem si opět, že jsme se stali objektem Boží nezasloužené milosti, že nás Pán Bůh povolal před třinácti léty právě do Těšína. Nepovažuji tuto službu jako břímě, ale jako nesení jha Pána Ježíše, které nebylo těžké, protože bylo jeho, a měl jsem tu výsadu mít kolem sebe mnoho spolupracovníků, kteří jej nesli se mnou. Mohl jsem koordinovat, delegovat, povzbuzovat, vyučovat a především žehnat mnohé duchovně a fyzicky narozené děti, manželské páry a další. Někdy jsem žasl nad tím, jak Bůh otevíral příležitosti ke službě nezávisle na mém přičinění. Pak to jen stačilo přijmout "pod křídla" sboru a občas se na to podívat a být nablízku.

Toto období považuji ze nejhezčí etapu svého dosavadního života i služby. Opět jsem si uvědomil jak je vzácné být ve službách nejlepšího zaměstnavatele, Spasitele a Pána Ježíše Krista. Dává své dary, učí nás, je trpělivý, nesmírně dobrý a miluje svoji církev. U něho jsem položil vše, co nebylo dobré, vše nedotažené, zpackané, narušené z mé strany. Jeho krev nás očišťuje ze všech slabostí a hříchů. Díky mu za to.

Věřím, že moji nástupci, za které jsem velmi vděčný se zaměří na to, na co jsem již neměl, co jsem nedokázal, nezvládl. Ať je Pán k tomu uschopní a posílí.

Uvědomil jsem si novým způsobem, co to znamená mít po svém boku manželku, která následuje Pána Ježíše a někdy nenápadně, skrytě před lidmi usměrňuje svými modlitbami některé důležité věci, o nichž jsem ani sám nevěděl, než byly nyní vyjádřeny. Stojí jakoby v pozadí a často je duchovně přede mnou, aniž si to uvědomuji. Myslím, že i má tak názorově a duchovně "pestrá rodina" mi velmi pomáhala a formovala mé postoje vůči tak rozličné rodině sboru.

Ještě jednou děkujeme všem za podporu a mnoho lásky. Myslím, že přijít do sboru, který je připraven právě pro nás a pak odejít ve stanovený čas je milost. Mně se jí dostalo ve veliké míře. Loučení s prostředím sboru i města mi jde pomalu a jsem z toho smutný. Velmi jsem to miloval. Těším se na nové období a hledím s nadějí do budoucna.

S úctou a láskou Tadeáš Fírla